

Cái mắ t

Tác Giả: Ti&# u T&

Thứ Năm, 29 Tháng 7 Năm 2010 20:53

Con ng&# i có cái mắ t là quan tr&# ng nh&# t.

Thắ t v&# y, n&# u l&# y cái mắ t b&# đi, tắ t c&# nh&# ng gì còn l&# i trên thân th&# s&# không dùng vào đâu đ&# c hắ t và cũng không còn t&# n t&# i đ&# c n&# a. Không có mũi đ&# th&# , không có

mi&# ng đ&# ă&# ... con ng&# i không có cái mắ t là k&# nh&# “tiêu t&#ng”!

Tr&# c khi “đào sâu” cái mắ t, xin m&# đ&# u ngo&# c&# đây đ&# “vinh danh” ti&# ng Vi&# t: ph&# n l&# n nh&# ng gì n&# m trên cái mắ t đ&# u b&# t đ&# u b&# ng ch&# “m”, trên th&# gi&# i ch&# a có th&# ti&# ng nào nh&# v&# y hắ t!

Đây, nhìn coi: trên mắ t có mắ t, mũi, mi&# ng (mắ m), má. &# “mắ t” có m&#y, có mi, có mí mắ t, r&# i mắ t m&# p, mắ t m&# ng n&# c, mắ t m&# m&#ng, mắ t m&# m&#ng, mắ t m&# , mắ t mù...

Qua t&# i “mũi”, ngoài “mùi” ra không th&# y ch&# “m” nào khác dính vào. Có l&# t&# i vì cái mũi nó... c&# ng kh&# , không... linh ho&# t. &# y v&# y mà nó – cái mũi – và “chân m&#y” (cũng kém linh ho&# t nh&# cái mũi!) l&# i đ&# c đi kèm v&# i cái mắ t đ&# ... h&# tr&# cho ti&# ng “mắ t”, trong t&# ng&# thông th&# ng: “mắ t mũi”, “mắ t m&#y”, làm nh&# n&# u nói “mắ t” không, phát âm nghe... tr&# n l&# i, nh&# h&# u không l&# t l&# tai! Cho nên ng&# i ta nói “mắ t mũi b&# ph&#”, “mắ t m&#y h&# c h&#c”, ch&# ít nghe “mắ t b&# ph&# , mắ t h&# c h&#c”.

Bây gi&# t&# i “mi&# ng”, thì có môi, có mép, r&# i m&# m mép, môi mi&# ng, mi&# ng méo, mi&# ng móm, mí&# m môi, m&# u máo, m&# p máy, m&# m, mút m&# p...

Đ&# n “má” thì ngoài “mắ t m&# n” ch&# có “mí mắ t cái ” là còn th&# y ch&# “m” nh&# nh&# ph&# t ph&# ...

Ti&# ng Vi&# t hay quá!

Tr&#v v&#i cái m&#t. Ông Tr&#i, khi t&#o ra con ng&#&i, ban cho cái m&#t là m&#t ân hu&# l&#n. Nh&# có cái m&#t mà con ng&#&i nh&#n ra nhau, ch&#ng nh&#n ra v&#, con nh&#n ra cha, bi&#t ai là b&#n ai là thù... V... V...

Th&# t&#ng t&#ng m&#t ngày nào đó b&#ng nhiên không ai còn cái m&#t n&#a. N&#u có s&#ng đ&#&c nh&# m&#t s&# nhi&#m m&#u nào đó, th&# h&#i con ng&#&i l&#y gì đ&# nh&#n đi&#n nhau? Ch&#ng v&#, cha con, b&#n thù gì đ&#u... xà ng&#u. V&#y là lo&#n đ&#t!

Cho nên x&#a nay, ng&#&i ta coi tr&#ng cái m&#t l&#m. Có ng&#&i còn nói: “Thà ch&#u m&#t m&#ng ch&# không bao giờ đ&# cho m&#t m&#t”! Vì v&#y, r&#i có ai l&# l&#i ch&#m t&# ái m&#t ng&#&i nào thì ng&#&i đó th&#y b&#... m&#t m&#t, li&#n đ&#a m&#t n&#m tay lên h&#m he: “Th&#ng đó, b&# nó gi&#n m&#t tao h&#? Tao ph&#i đ&#n m&#t nó m&#t l&#n cho nó bi&#t m&#t tao”. R&#i, b&#i vì cái m&#t nó... n&#ng ký nh&# v&#y cho nên khi nói v&# m&#t ng&#&i nào, ng&#&i ta ch&# nh&#m ngay vào cái m&#t c&#a ng&#&i đó đ&# mà nói.

N&#u ghét thì g&#i “cái b&#n m&#t”. [Cái m&#t mà nh&# t&#m b&#n(g) thì thi&#t tình th&#y chán quá! Th&#&ng nghe nói: “Cái b&#n(g) m&#t th&#ng đó tao coi h&#ng vô!”]. N&#u h&#i khinh mi&#t thì g&#i “cái b&# m&#t”. (“Th&#ng này có b&# m&#t ăn c&#&p!”). Còn khi th&#&ng thì cái m&#t tr&# thành “cái g&#&ng m&#t”. (“Em có g&#&ng m&#t đ&#p nh&# trắng r&#m!”). Ch&#a h&#t! Khi n&#i gi&#n mu&#n... h&#c máu, ng&#&i ta cũng ch&# nh&#m vào cái m&#t c&#a đ&#i th&# ch&# không ch&# nào khác đ&# “đ&#ng m&#t đ&#p” hay “cho m&#t dao” hay “ph&# m&#t phát” hay... “t&#t m&#t lon a-xít”!

Con ng&#&i, khi nhìn ng&#&i khác, lúc nào cũng b&#t đ&#u &# cái m&#t. (Ch&# có ng&#&i không... bình th&#&ng m&#i nhìn ng&#&i khác b&#t đ&#u &# cái chân hay cái b&#ng hay cái l&#ng!). &# đó - &# cái m&#t – ngoài cái đ&#p cái x&#u ra, còn hi&#n lên “cái m&#t bên trong” c&#a con ng&#&i. Các nhà văn g&#i là “nét m&#t”, nghe... tr&#u t&#&ng nh&#ng suy cho k&# nó r&#t đúng. B&#i vì ch&# có cái m&#t là... v&# đ&#&c cái n&#i tâm c&#a con ng&#&i th&#t đ&#y đ&#. Cho nên m&#i có câu “Xem m&#t mà b&#t hình dong”. Hình dong &# đây là cái hình dong gi&#u kín bên trong con ng&#&i, cho nên, trên sông bài, các con b&#c th&#&ng “b&#t gân m&#t” nhau đ&# đoán n&#&c bài c&#a đ&#i th&#, cho nên m&#y “giáo s&# chiêm tinh gia” lúc nào cũng li&#c s&# cái m&#t c&#a thân ch&# tr&#&c khi nâng bàn tay lên xem ch&# tay, đ&# ... đ&# nh m&#c coi “th&#ng cha này nó s&# tin m&#y ph&#n trăm nh&#ng gì mình nói”!

Cũng b&#i vì cái m&#t nó l&#i thôi, ph&#c t&#p và... “ph&#n đ&#ng” nh&# v&#y cho nên các “đ&#nh cao trí tu&#” c&#a đ&#ng c&#ng s&#n Vi&#t Nam đã nâng cao c&#nh gi&#c, &#n m&#t su&#t giai đ&#&n đ&#u tranh “chìm” và ch&# “xu&#t đ&#u l&# đi&#n” khi toàn dân đã vùng lên n&#i đ&#y. Và các “đ&#ng chí vĩ đ&#i” c&#a ta lúc nào cũng ôm kh&# kh&# cái m&#t đ&#... qu&#n lý nó t&#ng giây t&#ng phút, ri&#t r&#i nó c&#ng đ&# nh&# m&#t b&#ng đ&#t. Đ&#n n&#i vào bàn h&#i ngh&# qu&#c t&#, các đ&#i t&#&ng không làm sao “b&#t gân m&#t” đ&#

Cái mọt

Tác Giả: Ti&#u T&

Thứ Năm, 29 Tháng 7 Năm 2010 20:53

“đi” mọt n&#c bài cho ngo&#n m&#c! &#đây, ph&#i nói thêm cho rõ là cho dù trong n&#i b&# v&#i nhau – nghĩa là gi&#a “ta” và “ta” - cái mọt v&#n b&# qu&#n lý y chang nh&# v&#y, b&#i vì hành đ&#ng đó đã bi&#n thành “b&#n n&#ng” t&# khuya! Cho nên đ&#ng ng&#c nhiên khi th&#y, sau h&#i ngh&# m&#i ôm nhau “hôn nhau th&#m thi&#t tình đ&#ng chí” mà trên đ&#ng v&# l&#i khu b&# có cán b&# đã b&# “bùm” hay b&# “cho xu&#ng h&#” mọt cách r&#t... bài b&#n, đ&# l&#i ni&#m “vô cùng th&#ng ti&#c” trên vòng hoa phúng đi&#u c&#a ng&#i đã ra l&#nh h&# th&#!

B&#i cái mọt nó ph&#n &#nh con ng&#i nên hát b&#i m&#i “đ&#m mọt” sao cho đúng v&#i cái “vai”. Đ&# khi b&#c ra sân kh&#u, khán gi&# nh&#n ra ngay “th&#ng trung, th&#ng n&#nh, th&#ng hi&#n, th&#ng đ&#”... v... v... Ngoài đ&#i, không có ai đ&#m mọt, nh&#ng v&#n đ&#c ng&#i khác “nh&#n đi&#n” là: th&#ng mọt gà mái, th&#ng mọt có cô h&#n, th&#ng mọt... mọt, mọt mâm, mọt th&#t, mọt h&#m tài, mọt đ&#a đám, mọt trù cha h&#i m&#, mọt... mo... v... v...

Trên sân kh&#u chánh tr&# Vi&#t Nam, trong cũng nh&# ngoài n&#c, “đào kép” tuy không đ&#m mọt nh&# ngh&# sĩ hát b&#i nh&#ng m&#i ng&#i đ&#u có “l&#n l&#ng” vài cái mọt n&#, đ&# tùy hoàn c&#nh, tùy đ&#i t&#ng mà đeo lên cho ng&#i ta “th&#y mình là ai” (dĩ nhiên không ph&#i là cái mọt th&#t c&#a mình). R&#i cũng “phùng mang tr&#n mọt hát hò inh &#i” mọt cách r&#t... tròn vai, làm “bà con đ&#ng bào, đ&#ng chí, đ&#ng h&#ng” c&# th&#y nh&# thi&#t! Đi&#m đ&#c bi&#t là ông nào bà nào cũng mu&#n thiên h&# ch&# nhìn th&#y có “cái mọt c&#a mình” trong đám b&# mọt đang múa may quay cu&#ng trên sân kh&#u. Vì v&#y, h&# ph&#i ráng b&#m cho cái mọt c&#a mình to b&#ng... cái nia, đ&# th&#y h&# m&#i đúng là... “đ&#i đi&#n”! Ch&#ng qua là h&# mu&#n t&#o th&#i c&# đ&# ki&#m cho cái... đ&#t c&#a h&# mọt cái... gh&#! Đ&#n đây thì v&# tu&#ng trên sân kh&#u đang chuy&#n sang l&#p “gà nhà bơi mọt đá nhau”... Cái mọt đã tr&# thành “mọt v&#n đ&#”!

Đ&# ch&#m đ&#t bài này, và đ&# đ&#c yên thân, xin phép đ&#c gi&# cho tôi “vác cái mọt” c&#a tôi đi ch&# khác!

Bobigny, France, 6/2007

Ti&#u T&